

[Socialministeren.]

Instrukser og Reglementer, som man aldrig nogen Sinde har haft i Lovene, saa det vilde være ganske latterligt — det kan i hvert Fald ikke ske med min Medvirkning — at tage disse Petitesser op i Loven.

Bestemmelsen i § 1, Stk. 4, sidste Punktum, maatte ogsaa udgaa. Det er Bestemmelsen om Forholdet mellem Refusionen og Lønningsbeløbet. Det vil jeg henstille, at man drøfter nærmere i Udvalget. Udgaa kan det i hvert Fald ikke. Om Procenterne bør være de samme, som er angivet der, ved jeg ikke; det kan man se af det Talmateriale, der foreligger, jeg har det jo fra Statistikerne.

Den ærede Ordfører ankede derefter over den Maade, paa hvilken Nævnene bliver valgt. Maa jeg sige, at jeg er i saa Henseende uden bestemte Ønsker. Det er rent praktiske Hensyn, der har dikteret mig det, det har ikke haft noget at gøre med mine hjertevarme Fornemmelser over for Købstadforeningen. Jeg tror ikke, jeg er stærkt følelsesbetonet over for de kommunale Foreninger, men i hvert Fald ved jeg med Sikkerhed, at jeg ikke har været besat af Følelser i det Øjeblik, for det er ikke mig selv, der har foreslaaet det. Men staa Sogneraadforeningerne til Gengæld det ærede Medlems Hjerte nærmest, og man anser det for praktisk, at den ene Mand udnævnes derigennem, kan vi jo drøfte det i Udvalget. Jeg har ikke noget særligt Ønske om at faa andet, end hvad der er praktisk. Hvad den ærede Ordfører i denne Forbindelse mente med, at det var i Sogneraadforeningerne, jeg fik Lov til at udfolde mig, ved jeg ikke, men jeg takker, fordi jeg har faaet Lov til det.

Dernæst skulde § 3, Stk. 1, udgaa. Det kender jeg ogsaa. I Tilfælde af Uenighed inden for Nævnet maa der ikke være nogen Appellinstans. Det tror jeg nu bliver nødvendigt. Man skal have et Sted, hvortil man kan appellere, og det er da vel naturligt, at det bliver Socialministeren, der i Forvejen skal høre Socialministeriets Arbejdsudvalg. Om Loven bør tidsbegrænses til 1. April 1936, ved jeg ikke; det kan jeg i og for sig ikke have noget imod. Det gælder jo om, at vi faar samtlige gældende Love til Forhandling hver Samling, og ud fra det Princip maa jeg erkende, at den ærede Ordfører staa paa det snart traditionelle Grundlag. At det ikke er rigtigt, er noget helt andet, men det skal jeg saamænd ogsaa gerne diskutere i Udvalget. I det hele taget — saa længe den ærede Ordførers Utilfredshed er saa almen og saa lidet gennemtænkt

og gennemarbejdet i det enkelte, saa længe er der god Grund til at haabe paa, at han i Udvalget vil blive mere medgørlig end her, hvor han i Offentlighedens Øjne repræsenterer et stort, talstærkt og enigt Parti.

Den ærede Ordfører Hr. Hans Thyge Jacobsen begyndte som saa ofte før meget lovende, idet han fremsatte den i Virkeligheden baade overraskende og tiltalende Oplysning paa sit Partis Vegne, at ethvert Lovforslag, der fremsættes her paa Rigsdagen, og som tilsigter at skaffe Arbejde i Stedet for Understøttelse, kan altid være sikker paa Det konservative Folkepartis Tilslutning. Jeg maa sige, jeg blev saa glad overrasket, for det er aldrig lykkedes mig at fremsætte et eneste Lovforslag, som tilsigtede at skaffe Arbejde i Stedet for Understøttelse — undtagen Ungdomsarbejdsløshedsforslaget —, uden at Det konservative Folkeparti har ladet være at gennemføre det, eller er gaaet imod det eller har undladt at medarbejde paa det. Det viste sig jo ogsaa, da han kom lidt længere frem, at det paa Kraft gjaldt om at faa konstateret, at der heller ikke var noget Arbejde i dette Forslag, for derefter med god Samvittighed at kunne gaa imod ogsaa dette. Den ærede Ordfører udbad sig en Oversigt over, i hvor høj Grad Kommunerne havde undladt at sætte Arbejder i Gang. Jeg tror, noget saadant vil være mig meget vanskeligt. Det er altid meget vanskeligt at skaffe en Oversigt over, hvad man ikke har gjort. Tænk, hvis jeg nu skulde skaffe en Oversigt over de Tilfælde f. Eks., hvor den ærede Ordfører har undladt at sige det rigtige, det vilde være ganske uoverkommeligt — man maatte da tage Fantasien til Hjælp. (*Christmas Møller*: Ja, det var jo ogsaa nødvendigt). Nødvendigt var det ikke, men det var naturligt, naar man kender det ærede Medlem. Nej, jeg tror, at hvis man skulde have en Oversigt, maatte man nøjes med en Oversigt over, hvad Kommunerne selv mener, de har gjort, og over de Tilfælde, hvor de har savnet Refusionsregler, og hvad de eventuelt vilde have sat i Gang. En Oversigt over, hvad de har undladt at gøre i al Almindelighed, kan jeg ikke skaffe, og jeg ser heller ikke, hvad det ærede Medlem Hr. Rager ogsaa var enig med mig i, at det har nogen som helst Betydning for denne Lov, der jo skal virke fremefter.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti var jo ogsaa imod, at Arbejdstiden fastsættes til 36 Timer. Det vil sige, denne ærede Ordfører var jo ikke imod